

Συμβούλιο της Επικρατείας: 743/1994 (Τμ. Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΛΣΤ' 1994, σ. 667

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα υπάρχει όταν ο θάνατος ή η ανικανότητα για εργασία οφείλονται σε υπέρμετρη προσπάθεια που κατέβαλε ο εργαζόμενος για να ανταποκριθεί σε ασυνήθεις όρους εργασίας ή στο γεγονός ότι υποχρεώθηκε να εργαστεί για ορισμένο χρονικό διάστημα κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες, οι οποίες υπήρξαν η κύρια αφορμή για την εκδήλωση, ανάπτυξη ή επιδείνωση της νόσου.

Κρίση ότι έμφραγμα μυοκαρδίου, που υπέστη οδηγός λεωφορείου ενώ βρισκόταν στο χώρο στάθμευσης των λεωφορείων, δεν οφείλεται σε ασυνήθεις και εξαιρετικές συνθήκες.

Απαλλάσσονται από τέλη όλες οι πράξεις με τις οποίες επιδιώκεται η αναγνώριση, δικαστική επιδίωξη ή πραγματοποίηση παροχών ΙΚΑ.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΔΗΜ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Εισηγητής: κ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Δικηγόρος: κ.κ. Στ. Φανουράκης, Αν. Γεωργίου

Επειδή, στον Α.Ν. 1846/1951 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Άρθρο 8: "Οι κάτωθι εν τω παρόντι χρησιμοποιούμενοι όροι σημαίνουν αντιστοίχως:....4. Ατύχημα: Το εν τη εργασία ή εξ αφορμής ταύτης βίαιον συμβάν και την επαγγελματικήν ασθένειαν...". Άρθρο 34: "1. Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφαλίσεως δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων... ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν...". Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, εργατικό ατύχημα υπάρχει όχι μόνο στην περίπτωση που ο θάνατος ή η ανικανότητα για εργασία του ασφαλισμένου οφείλονται σε βίαιο εξωτερικό γεγονός που συνέβη κατά την εκτέλεση της εργασίας ή έχει αφορμή την εργασία ή σε επαγγελματική ασθένεια, αλλά και στις περιπτώσεις που οι πιο πάνω συνέπειες οφείλονται σε υπέρμετρη

προσπάθεια που κατέβαλε ο εργαζόμενος για να ανταποκριθεί σε ασυνήθεις όρους εργασίας ή στο γεγονός ότι υποχρεώθηκε να εργασθεί για ορισμένο χρονικό διάστημα κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες, οι οποίες υπήρξαν η κύρια αφορμή για την εκδήλωση ή ανάπτυξη της νόσου ή την επιδείνωσή της (Σ.Ε. 3040/1992).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, κατά τα εκτιθέμενα στην αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, ο αναιρεσείων, οδηγός λεωφορείου, ασφαλισμένος του ΙΚΑ, στις 19 Μαρτίου 1985 και ώρα 5.55' π.μ. ενώ βρισκόταν στον χώρο σταθμεύσεως των λεωφορείων, έχοντας αναλάβει εργασία, υπέστη έμφραγμα του μυοκαρδίου. Για το συμβάν αυτό, υπέβαλε στο αναιρεσίβλητο Ίδρυμα δήλωση εργατικού ατυχήματος. Η Β/θμια Υγειον. Επιτροπή στην οποία παραπέμφθηκε τελικώς ο αναιρεσίβλητος, με την υπ' αριθμ. 290/16.5.1986 γνωμάτευσή της αποφάνθηκε ότι αυτός υπέστη έμφραγμα του μυοκαρδίου, το οποίο όμως οφείλετο όχι σε βίαιο συμβάν, αλλά σε εξέλιξη στεφανιαίας νόσου από την οποία έπασχε. Με βάση τη γνωμάτευση αυτή ο Δ/ντης Υπ/τος ΙΚΑ με την υπ' αριθμ. 8945/9.6.1986 απόφασή του χαρακτήρισε το συμβάν αυτό ως οφειλόμενο σε κοινή νόσο. Η απόφαση αυτή του Δ/ντή επικυρώθηκε και από την ΤΔΕ του Υπ/τος με την ίδια αιτιολογία. Με την προσφυγή του στο Διοικ. Πρωτ. Αθηνών ο αναιρεσείων προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι το έμφραγμα το οποίο υπέστη οφείλετο σε υπερένταση των δυνάμεών του κατά την εκτέλεση της εργασίας του, προκειμένου να ανταποκριθεί στις εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες υπό τις οποίες υποχρεώθηκε να προσφέρει τις υπηρεσίες του κατά την ημέρα που έπαθε το έμφραγμα και ότι η τυχόν προϋπάρχουσα νόσος αυτού επιδεινώθηκε εξ αυτού του λόγου. Με τα δεδομένα αυτά το Διοικ. Πρωτ. αφού έλαβε υπ' όψη ότι η γνωμάτευση της Β/θμιας Υγειον. Επιτροπής στηριζόταν σε ειδικές εξετάσεις, στις οποίες είχε υποβληθεί ο αναιρεσείων, σε συνδυασμό και με τα πορίσματα που προέκυπταν από το βιβλιάριο ασθενείας του, έκρινε ότι η γνωμάτευση αυτή ήταν επαρκώς αιτιολογημένη, ενόψει και του ότι οι συνθήκες εργασίας του αναιρεσείοντος την ώρα που έπαθε το έμφραγμα δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως ασυνήθεις και εξαιρετικές ώστε να απαιτείται ειδικότερη αιτιολόγηση της γνωματεύσεως από της απόψεως αυτής, αφού ο αναιρεσείων καθημερινά αντιμετώπιζε την αυξημένη ποσότητα καυσαερίων στο χώρο σταθμεύσεως των λεωφορείων, δεν ισχυρίστηκε δε ότι την ώρα

που έπαθε το έμφραγμα η ποσότητα των καυσαερίων ήταν εξαιρετικά αυξημένη για κάποιον ειδικό λόγο. Η κρίση αυτή του δικάσαντος δικαστηρίου αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς και πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα με την κρινομένη αίτηση. Τα δε περαιτέρω προβαλλόμενα ότι οι οδηγοί λεωφορείων κατά την παροχή των υπηρεσιών τους αναλαμβάνουν εργασία από ενδιάμεσες στάσεις και όχι από τον κλειστό χώρο του αμαξοστασίου, προβάλλονται, απαραδέκτως, το πρώτον κατ' αναίρεση.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Βλ. σχετικές στην ΕΔΚΑ 1990, Σ.Ε. 249/1989 (7μελής) σελ. 14, στην ΕΔΚΑ 1987, Σ.Ε. 3660/1986 σελ. 144, Σ.Ε. 3602/86 σελ. 397, στην ΕΔΚΑ 1986, Σ.Ε. 3350/1986 σελ. 738, Σ.Ε. 3621/85 σελ. 150. Σ.Ε. 2619/85 σελ.30, Σ.Ε. 1588/1985 σελ. 21, Σ.Ε. 2508/85 σελ. 88, στην ΕΔΚΑ 1985, Σ.Ε. 2248/84 σελ. 22 κ.α.

Για την απαλλαγή των ασφαλισμένων του ΙΚΑ από των τελών κλπ βλ. στην ΕΔΚΑ 1992, Σ.Ε. 3302/91 σελ.377, Σ.Ε. 1051/1992 σελ. 761, Σ.Ε. 3691/91 σελ. 554 κ.α.